

4. İzmir Güncel Tıp Günleri

The 4th Annual Izmir Conference of Current Medicine

30 Mart - 1 Nisan 1998 / 30 March - 1 April 1998

Dokuz Eylül Üniversitesi Sabancı Kültür Sarayı Konak / İzmir

POSTER BİLDİRİ ÖZETLERİ

P1

GLİOBLASTOMA MULTİFORMENİN HİSTOPATOLOJİK ÖZELLİKLERİ

Histopathologic Features of Glioblastoma Multiforme

Sermin Özkal, Feza Kırımca, M. Şerefettin Canda

Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi Patoloji Anabilim Dalı, Inciraltı-İzmir

Özet: Glioblastoma Multiforme (GM), astrositlerden köken alan astrositomların en kötü prognozlu türüdür. Glial tümörler primer beyin tümörlerinin %60'ını oluşturur ve glial tümörler arasında en sık görüleni astrositomlardır. Astrositomlar Daumas Duport (Modifiye Kernohan) yöntemi ile sınıflandırılırlar. Bu sınıflamada 4. Derecede olan GM oldukça kötü prognozludur. Ortalama yaşam tanı konduktan sonra 18 aydır. Genelde ileri yaşlarda görülmekle birlikte ilk 2 dekatta da görülebilir. En sık frontotemporal bölgede yerleşir. Primer ve sekonder olabilir. Primer olanlar "de novo" olarak gelişirken sekonder olanlar düşük dereceli astrositomların progresyonu ile gelişir. Prognozun belirlenmesinde hasta yaşı ve tümör lokalizasyonu gibi klinik parametrelerin yanısıra histopatolojik özellikleri de önemlidir. GM, diğer astrositomlardan nekroz içermeleri ile ayrılır. Makroskopik olarak değişken görünümleri vardır. Nekroz yanısıra kistik değişiklikler ve kanama alanları içerebilirler.

Anahtar Sözcükler: Glioblastoma multiforme

Summary: Glioblastoma Multiforme (GM) is the most poorly prognosed astrocytoma which raise from astrocyts. Glial tumors are 60 % of all primary brain tumors, and among the glial tumors the most common type is astrocytoma. Astrocytomas are classified according to Daumas Duport method. In this classification GM is grade IV and has a poor prognosis. Mean survival is 18 months after diagnosis. Although usually seen at older ages, GM may be seen in first two decades. The site of involvement is frequently the frontotemporal region. GM may be primary or secondary. While primary tumors develop as de novo, seconder ones may develop by the progression of low grade astrocytomas. Histopathologic features as also important besides the clinical parameters like age and tumor localisation in the determination of prognosis. GM has necrosis and is differenciated from other astrocytomas by this feature. GM have macroscopically variable appearance, and may have cystic and hemoragic areas besides necrosis.

Key Words: Glioblastoma multiforme

P2 **KONJENİTAL KALP HASTALIKLARINDA TİMUSUN HİSTOPATOLOJİK İNCELENMESİ**

Histopathological study of thymus in congenital heart disease

Erdener Özer, Cüneyt Narin, Çağnur Gülseren, Öztekin Oto, Özden Anal

Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi, Patoloji, Göğüs Kalp ve Damar Cerrahisi, Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları
Anabilim Dalları, 35340 İnciraltı-İzmir

Özet: Bu çalışmanın amacı, doğumsal kalp hastalıkları için yapılan operasyonlarda çıkarılan timusun histolojik değişiklikleri ve bu değişiklikler ile kardiyak anomali türü ve operasyon yaşı arasındaki ilişkiyi araştırmaktır. Çalışma 25 doğumsal kalp hastalıklı olguya ait timus dokusunu kapsamaktadır. Olguların % 64'ünde kortikal timositlerde apoptosis ve %36'sında kortikomedüller ayırımının silinmesi gözlenmiştir. Bu bulgular operasyon yaşı ile istatistiksel olarak ilişki göstermiştir. Bu durumun, artan sayıda stres ataklarının sonucu, salınan glikokortikoidin timositler üzerine etkisi sonucu geliştiği, doğumsal kalp hastalıklı çocuklarda timusta lenfopoezin etkilenmesine bağlı enfeksiyonlara yatkınlık olabileceği bildirilmiştir. Olguların % 48'inde görülen Hassal korpuskül değişiklikleri ile kardiyak anomali türü arasında istatistiksel ilişki bulunmasına karşın, değişik hemofizyolojik olayların bulunduğu bu malformasyonlarda bu ilişkinin anlamlı olarak gösterilmesi için bu dizideki olgu sayısı azdır.

Anahtar Sözcükler: Timus, doğumsal kalp hastalığı, involüsyon, histoloji, Hassal korpuskülü

Summary: The purpose of this study is to investigate histological changes in thymic material removed during operation for congenital heart disease and the correlation of these changes with the age of operation and cardiac anomaly. The study included thymectomy materials of 25 cases with congenital heart disease. Sixteen cases (64%) revealed thymocytic apoptosis and nine cases (36%) displayed corticomedullary effacement, and both changes statistically correlated with age of operation. We concluded that this finding is compatible with the role of endogenous glycocorticoid on cortical thymocytes during episodes of stress causing the children with congenital heart disease to become susceptible to infections. Hassal's corpuscle changes were seen in 12 cases (48%). Although these changes showed a statistical significance with the type of cardiac morphology, we thought that wider series are needed to study the significance of this finding associated with the cardiac anomalies showing various hemodynamic patterns.

Key Words: Thymus, congenital heart disease, involution, histology, Hassal's corpuscle

P3 OLİGODENDROGLİAL ve EPENDİMAL TÜMÖRLER: GFAP, Sinaptofizin, NSE ve S100 ekspresyonu

Oligodendroglial and ependymal tumors : GFAP, Synaptophysin, NSE and S100 expression

Alp Şükrü Kılıçalp, M. Şerafettin Canda, Fatih Kuyucuoğlu

Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi Patoloji ABD, Inciraltı, İZMİR

Özet: Oligodendroglomlar (OD) ve ependimomların (EP) nöronal markırlarla IHC sal olarak boyanma özellikleri birtakım çelişkili sonuçları günümüzde de taşımaktadır. Ependimal tümörlerin Glial fibriller asidik Protein (GFAP) (+), oligodendroglial tümörlerin ise GFAP (-) olduğu bildirilmekte ise de pek çok çalışmada tersi yönünde bulgular elde edilmiştir.

Ayrıca bu iki tümörde, sinaptofizm pozitifliğinin olgunun lokalizasyonu, yaşı ile birlikte değerlendirildiğinde özellikle santral nörositom ayırıcı tanısı açısından önemli olduğu bildirilmektedir. Bu çalışmada, 16 OD ve 13 EP olgusunda, GFAP, Sinaptofizm, NSE ve S100 boyanma özellikleri incelenmiştir. Elde edilen sonuçlar aşağıdaki tabloda özetlenmiştir.

Oligodendroglom (16 olgu)	Diffüz olumlu	Fokal olumlu	Zayıf olumlu ya da olumsuz
Syn	3	6	7
GFAP	1	4	11
S100	2	8	6
NSE	5	7	4
Ependimom (13 olgu)	Diffüz olumlu	Fokal olumlu	Zayıf olumlu ya da olumsuz
Syn	2	3	8
GFAP	1	6	6
S100	2	6	5
NSE	4	5	4

OD olgularından lateral ventrikül yerleşimli, synoptofizin, S100, NSE (+), GFAP (-) olan bir olgu santral nörositom olarak kabul edilmiştir.

Anahtar Sözcükler: Oligodendroglom, ependimom, immünhistokimya

Summary: Immunohistochemical (IHC) staining properties of oligodendrogliomas (OD) and ependymomas (EP) reflects a matter of controversy in the literature. EP are known to be glial fibrillary acidic protein (GFAP) (+), and OD are GFAP (-). But there are several reports opposing as OD or EP wilt synaptophysin and neuron specific enolase (NSE) positivity, ventricular location and young age must be reevaluated, because a diagnosis of central neurocytoma might be taken into consideration. In this study, 16 OD and 13 EP cases were stained with synaptophysin, GFAP, S100 and NSE. The results are shown in the table below

Oligodendrogloma (16 cases)	Diffuse positive	Focal positive	Weak positive or negative
Syn	3	6	7
GFAP	1	4	11
S100	2	8	6
NSE	5	7	4
Ependymoma (13 cases)	Diffuse positive	Focal positive	Weak positive or negative
Syn	2	3	8
GFAP	1	6	6
S100	2	6	5
NSE	4	5	4

One case, previously diagnosed as OD with synaptophysin, NSE and S100 positivity, and GFAP negativity with lateral ventricle location was regarded to be a central neurocytoma.

Key Words: Oligodendrogloma, ependymoma, immunohistochemistry

P4

ANGİOMATÖ MENİNGİOM (BİR OLGU SUNUMU)

Angiomatous Meningioma (A Case Report)

M. Şerefettin Canda, Burçin E. Tuna

Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi Patoloji Anabilim Dalı, 35340 İnciraltı, İzmir

Özet: Meninkslerin tümörü, histogenetik olarak meninkslerin mezenkimal komponentlerinden gelişir. Meningiomlar birincil santral sinir sistemi tümörlerinin en sık görülen tümörüdür ve yaklaşık olarak % 23'ünü oluşturur. Angiomatö meningiomlar oldukça seyrek görülen bir alt türdür. Bu olgu sunumunun amacı angiomatö meningiomların seyrek görülen tümörler olması nedeniyle, ilginç bulunarak kliniko-patolojik özelliklerini, ilgili kaynaklar ışığında gözden geçirmektir.

Anahtar Sözcükler: Angiomatö meningiomlar, immün dokü kimyasal özellikleri

Summary: Tumors of the meninges are histogenetically derived from the mesenchymal components of the meninges. Meningiomas are the most common primary tumors of the CNS and make up about 23 percent of them. Angiomatous meningiomas occur very rare subtype. The purpose of this case report because of the fact that angiomatous meningiomas are rarely encountered tumors is to review the clinicopathologic feature being interested in the light of concerned sources.

Key Words: Angiomatous meningiomas, immunohistochemistry features

P5

EPENDİMOMLARIN KLİNİKOPATOLOJİK ÖZELLİKLERİ (19 Olgu)

Clinicopathologic Features of Ependymomas (19 Cases)

M. Şerefettin Canda, Burçin E. Tuna

Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi Patoloji Anabilim Dalı, 35340 İnciraltı, İzmir

Özet: Ependimomlar SSS'nin (Santral sinir sistemi) birincil tümörlerinin %1-2'sini oluştururlar. Ependimal neoplaziler içinde; ependimoma, miksoepidimoma, subependimoma, anaplastik (malign) ependimomalar yer alır. Ependimomalar orta derecede sellülarite, düşük mitotik aktivite gösteren neoplastik ependimal hücrelerden oluşurlar. Çalışmanın amacı; tarafımızca saptanan 19 ependimom olgusunun klinikopatolojik özelliklerini gözden geçirmektir. Dizideki olguların 13'ü erkek, 6'sı kadındır. Tüm dizide yaş ortalaması 40.2 dir.

Anahtar Sözcükler: Ependimomalar, klinikopatolojik özellikler

Summary: Ependymal neoplasma make up about 1-2 percent of primary tumors of the CNS. Ependymal tumors include ependymoma, myxopapillary ependymoma, subependymoma and anaplastic (malignant) ependymoma. Composed predominantly of neoplastic ependymal cells, ependymomas are moderately cellular and exhibit low mitotic activity microscopically. The purpose of the study, it was review that 19 cases of ependymomas found us clinicopathologic characteristic. 13 of these cases are male, the rest of female. Age avarage in all series 40.2

Key Words: Ependymomas, clinicopathologic features.

P6

ANAPLASTİK OLİGODENDROGLİOMLARIN PATOLOJİSİ (2 OLGU)

The Pathology of the Anaplastic Oligodendrogliomas (2 Cases)

Esra Özkara, Sermin Özkal, M. Şerefettin Canda

Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi Patoloji Anabilim Dalı, 35340 Inciraltı, İzmir

Özet: Oligodendrogliomlar glial tümörlerin yaklaşık % 15'ini oluşturur. Oligodendrogliomların küçük bir kısmını oluşturan anaplastik oligodendrogliomlarda hipersellülarite, nükleer atipi, artmış mitotik aktivite, vasküler proliferasyon ve nekroz bulunmaktadır. Tanıda ise ışık mikroskopik immundokümyasal, radyolojik ve klinik bulgular birlikte değerlendirilmelidir. Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi Patoloji Anabilim Dalı'nda 1990-1997 yılları arasında tanı almış 15 oligodendrogliom olgusu vardır. Bunların 2'si anaplastik oligodendrogliomdur. çalışmanın amacı bu dizide yer alan anaplastik oligodendrogliom olgularının patolojik özelliklerini sunmaktır.

Anahtar Sözcükler: Anaplastik oligodendrogliomlar

Summary: Oligodendrogliomas represent approximately 15 % of gliomas. A small proportion of oligodendrogliomas are anaplastic oligodendrogliomas which are evidenced by the presence of hypercellularity, nuclear atypia, brisk mitotic activity, vascular proliferation and necrosis. light microscopic, immunohistochemical, radiologic and clinical features should be evaluated together in order to reach the diagnosis. In the Pathology Department of Dokuz Eylül University Medical Faculty there were 15 oligodendroglioma cases, between 1990-1997. 2 cases are anaplastic oligodendrogliomas. The aim of our study is to present the pathologic features of anaplastic oligodendrogliomas in our series.

Key Words: Anaplastic oligodendrogliomas

ANJİOİMMÜNOBLASTİK LENFADENOPATİYE BENZER LENFOMA

Angioimmunoblastic Lymphadenopathy Like Lymphoma

Cihat Avunduk, Lema Tavlı, Şakir Tavlı, Serdar Yol, Osman Yılmaz, Salim Güngör

Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi Patoloji ve Genel Cerrahi Anabilim Dalı, Konya

Özet: 75 yaşındaki kadın hasta koltuk altında şişlik yakınması ile Selçuk üniversitesi Tıp Fakültesi Genel Cerrahi Polikliniğine başvurduğunda 2-3 aydır devam eden iştahsızlık ve kilo yitimi bulunmaktadır. Fizik bakıda koltuk altında çok sayıda lenfadenopatileri hepatosplenomegalisi saptandı. PA grafisine hiler LAP gözlenirken Coombs (+) hemolitik anomisi ve hiperganglobulinemisi gözlemlendi. Eksizyonel biopsi ile çıkarılan koltuk altı lenf düğümünde anjoimmünoblastik lenfadenopatiye benzer lenfoma tanısına ulaşıldı. Olgu az görülmesi nedeniyle ilginç bulunarak klinik ve patolojik özellikleri nedeniyle sunulmuştur.

Anahtar Sözcükler: Anjoimmünoblastik lenfadenopati, lenfoma

Summary: When 75 years-old women patient who had a swollen in axillary region applied to Selçuk University Faculty of Medicine, General Surgery Department, she had been having complains, such as lacking of appetite and losing of weight for 2-3 months. In physical examination, multiple lymphadenopathy in axillary region and hepatosplenomegaly were established. Hilar lymphadenopathy coombs (+) hemolytic anemia and hypergammaglobulinemia were, too, established. Axillary lymph node, which was removed with biopsy, was examined carefully in pathology Department. It was diagnosed as Angioimmunoblastic lymphadenopathy like lymphoma. We have reported this case with pathological and clinically aspects.

Key Words: Angioimmunoblastic lymphadenopathy, lymphoma

P8

PULMONER ARTERİOVENÖZ MALFORMASYONDA VENÖZ TROMBÜS

Venous Thrombus In Pulmonary Arteriovenous Malformation

Namık Erdağ, Emine Osma, Gürcan Erbay, Eyüp Hazan, Eyüp Sabri Uçan

Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi Radyodiagnostik, Göğüs Kalp Damar Cerrahisi
Göğüs Hastalıkları Anabilim Dalı, 35340 İnciraltı, İzmir

Özet: Pulmoner arteriovenöz malformasyonlar (AVM) akciğerde kitle saptanan hastaların küçük bir kısmında etiyolojik nedeni oluşturur. Pulmoner AVM'ler sıklıkla herediter hemorajik telenjektazinin bir komponenti olarak izlenir. Pulmoner AVM neden olduğu sağ-sol şant nedeni ile paradoksik emboluslara, yüksek atımlı kalp yetmezliğine ve çeşitli organ abselerine yol açabilir. Lezyonun dinamik özelliği nedeniyle kitlede volümetrik artış görülmesi maligniteden ayırımını güçleştirir. Bazen AVM kitlesindeki spontan tromboz anjiyografik incelemenin yanlış negatif sonuç vermesine neden olur. Bu olgular Bilgisayarlı Tomografi (BT) ya da Manyetik Rezonans Görüntüleme (MRG) ile incelenmelidir. AVM kitlesindeki trombüsün saptanması peroperatuar olası komplikasyonu azalır. Bu sunumda pulmoner AVM saptanan bir hastada BT, MRG ve anjiyografi bulguları ve venöz drenaj kesiminde yer alan intraluminal imkomplet trombüsün demonstrasyonu amaçlanmaktadır. Venöz trombüs akıma yönelik olarak uygulanan gradient-eko sekansında hiperintens sinyal ile kodlanan venöz yapı içinde hipointens sinyal özellikleri göstermiştir.

Anahtar Sözcükler: Pulmoner arteriovenöz malformasyon, manyetik rezonans görüntüleme, venöz trombüs

Summary: Pulmonary arteriovenous malformation appears infrequently during the evaluation of a pulmonary mass lesion. Thrombosis of the nidus of pulmonary arteriovenous malformation may lead to misdiagnose on imaging studies. We present a case of pulmonary arteriovenous malformation containing thrombus in venous drainage site. Thrombus contrasted with the pulmonary vein as an intraluminal hypointense structure in gradient-echo magnetic resonance imaging. Patient underwent lobectomy. White thrombus removed from within venous lumen of the vascular lesion.

Key Words: Pulmonary arteriovenous malformation, magnetic resonance imaging, venous thrombosis

P9 **MASTEKTOMİ SONRASI TRANSVERS REKTUS ABDOMİNİS KAS DERİ FLEBİ İLE MEME REKONSTRÜKSİYONU**

Breast Reconstruction with Transverse Rectus Abdominis Myocutaneous Flap

Ali Barutçu, Mustafa Yılmaz, Özlem Karataş, Haluk Vayvada, Hüsamettin Top

Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi Plastik ve Rekonstrüktif Cerrahi Anabilim Dalı, 35340 İnciraltı, İzmir

Özet: Transver Rektus Abdominis) TRAM flap günümüzde özellikle mastektomi sonrası, otojen doku ile meme rekonstrüksiyonunda ilk seçenek olmuş ve yaygın olarak kullanılmaya başlanmıştır. Kliniğimizde 1990-1998 yılları arasında, daha önce mastektomi yapılmış 22, geçirilmiş enfeksiyona sekonder meme ve göğüs deformitesi bulunan 1 hastaya olmak üzere toplam 23 hastaya meme rekonstrüksiyonu amacıyla, transvers rektus abdominis kas deri flebi uyguladık. 5 hastada sigara kullanımı, 2 hastada diyabet ve 8 hastada radyoterapi öyküsü vardı. Hastaların hiçbirinde geçirilmiş abdominal operasyon öyküsü yoktu. Meme kanseri nedeniyle hastaların 6'sına redikal mastektomi, 15'ine modifiye radikal mastektomi, 1'ine subkutan mastektomi uygulanmıştı. Hastaların tümünde karşı taraftaki rektus abdominis kası kullanıldı. 9 hastada 4. zon kullanılırken diğerlerinde flep yeterli olduğundan eksize edildi. 14 hastaya simetrinin sağlanması için karşı memeye küçültme mamoplastisi uygulandı. 12 hastada donör alan kapatılırken prolen meş kullanıldı. Hastaların hiç birisinde total flep kaybı olmadı, iki hastada 3. zonda, üç hastada da 4. zonda olmak üzere beş hastada parsiyel flep kaybı olurken, 2 hastada flep sütür çizgisinde yara enfeksiyonu oluştu. Abdominal herni oluşumuna rastlanmadı. Sonuç olarak, özellikle otojen doku gereksiniminde TRAM flepe meme rekonstrüksiyonu, uygun hasta seçimine özen gösterildiğinde ilk seçenek olarak güvenle kullanılacak bir rekonstrüksiyon yöntemidir.

Anahtar Sözcükler: TRAM, meme rekonstrüksiyonu

Summary: TRAM flap is the first choice in autogenous tissue breast reconstruction today and being widely used for this purpose. We present our experience with 23 patients for whom TRAM flap was utilized for breast reconstruction between 1990 and 1998. Twenty-two of the cases were postmastectomy breast reconstructions and 1 patient had breast and chest wall deformity secondary to an infantile infection. Five patients were smokers, two were diabetic and eight patients had radiotherapy previously. None of the patients had previous abdominal surgeries. Six patients had radical mastectomy, fifteen patients had modified radical mastectomy and one had subcutaneous mastectomy for the treatment of breast cancer. Contralateral rectus abdominis muscle was used in all cases. Zone 4 was discarded in all except nine cases. Reduction mammoplasty was performed in fourteen patients to achieve symmetry. Prolene mesh was used in twelve patients for the donor site closure. All flaps survived but partial flap loss occurred in zone 3 in two patients and in zone 4 in three patients. Wound infection developed in two patients. Abdominal functions were normal in all cases postoperatively. TRAM flap can be the first choice for breast reconstruction especially if autogenous tissue is needed and if proper patient selection is done.

Key Words: TRAM, breast reconstruction

P10 **MESANE KARSİNOMLARININ HİSTOLOJİK DERECELENDİRİLMESİNDE PCNA VE AgNOR'UN DEĞERİ**

The Value of PNA and AgNOR for Histological Grading of Bladder Carcinoma

İbrahim H. Özercan, Nurten Bozlak, Cengiz Doğan, M. Reşat Özercan

Fırat Üniversitesi Tıp Fakültesi Patoloji Anabilim Dalı, 23 200 Elazığ

Özet: Fırat üniversitesi Tıp Fakültesi Patoloji Anabilim Dalı Laboratuvarında Mesane karsinomu tanısı almış 30 olgu yeniden değerlendirilerek DSÖ klasifikasyonuna göre derecelendi. Formalin fikse parafin bloklardan elde edilen kesitlere AgNOR ile PCNA immun boyama uygulandı. Mesane karsinomunun derecesi arttıkça hem ortalama AgNOR değerlerinin, hem de PCNA indeksinin arttığı gözlemlendi. Ortaama AgNOR sayısı derece 1 (G1) için 6.78, derece 2 (G2) için 10.70 ve derece 3 (G3) için 13.39 bulundu. G1 ve G2 arasında ($p<0.001$) ve G2 ile G3 arasında farklılık ($p<0.01$) istatistiksel olarak anlamlı bulundu. Ancak kümeler arasında çakışmalar vardı. PCNA indeksi G1 karsinomlarda 12.55, G2 karsinomlarda 21.50, G3 karsinomlarda 4.20 bulundu. PCNA indeksi G1 ile G2 ve G2 ile G3 arasında anlamlı olarak bulundu ($p<0.001$). Ancak yine değerler arasında çakışmalar izlendi. Tümör dereceeri içinde yalnızca G3 karsinomlarda AgNOR değerleri ve PCNA indeksleri arasında ilişki ($r=0.685$) anlamlı bulundu. Mesane karsinomlarının histolojik derecelendirilmesinde AgNOR ve PCNA'nın istatistiksel olarak anlamlı bir yöntem olduğu ancak çakışmalar nedeniyle ayırıcı tanıda kullanılamayacağı sonucuna varıldı. Bu iki yöntem arasında yalnız G3 karsinomlarda ilişki anlamlı bulundu.

Anahtar Sözcükler: Değişici epitel karsinomu, PCNA, AgNOR

Summary: In this study 30 cases which had been diagnosed as bladder carcinoma in the Fırat University Medical Faculty Pathology Laboratory were reevaluated and graded according to WHO classification. sections taken from formalin fixed parafin embedded tissue blocks were stained with AgNOR and immunostained with PCNA. When the level of carcinoma increased both AgNOR counts and PCNA indices were observed to be increased. The mean AgNOR counts was found to be 6.78 for Grade 1 (G1), 10.70 for Grade 2 (G2) and 13.39 for Grade 3 (G3). Statistically significant differences were found between G1 and G2 ($p<0.001$) and between G2 and G3 ($p<0.01$). But Overlaps of AgNOR counts were present between groups. PCNA labeling index were found to be 12.55 for G1, 21.50 for G2 and 40.20 for G3 carcinomas. Significant differences in PCNA index were found between G1 and G2 and between G2 and G3. But again overlaps were observed between values. Within tumor grades only in G3 carcinomas the correlation between AgNOR counts and PCNA indices were found to be significant. In conclusion we found that AgNOR and PCNA are statistically significant methods for histological grading of bladder carcinomas but because of overlaps they could not be used in differential diagnosis. Only in G3 carcinomas significant correlation between these two methods were found.

Key Words: Transitional cell bladder cancer, PCNA, AgNOR

P11 TİNER (1,1,1-TRİCHLOROETHANE) İNHALASYONUNUN DEĞİŞİK DOKULARDAKİ ETKİLERİ

Effects of Inhaled Tiner (1,1,1-Trichloroethane) on Various Tissues

M. Rıza Gezen¹, M. Reşat Özercan², İ. Enver Ozan¹, Tuncer Tuğ³, İbrahim H. Özercan²,
Hakan Öner¹, Aysel Kükner¹

Fırat Üniversitesi Tıp Fakültesi, 23 200 Elazığ

¹Histoloji - Embriyoloji Anabilim Dalı ²Patoloji Anabilim Dalı ³Göğüs Hastalıkları Anabilim Dalı

Özet: Halojenli alifatik hidrokarbon olan tiner (1,1,1-trikloreten), yaygın olarak kullanılan, temizleyici yağ sökücü bir ajan dır. Son yıllarda çocuklar bu uçucu maddeyi uyuşturucu olarak koklamaktadır. Amacımız sentetik tinerin sıçan gelişmelerine etkisini hispatolojik olarak araştırmaktır. Bunun için 6'şar adet 10'ar günlük erkek sıçan 1 m³ cam fanus içinde 2 ml sentetik tiner, birinci kümeye 30 gün, ikincisine 60 gün, üçüncüsüne 90 gün 2 saat süreyle inhale ettirildi. Diğer 6 adet 10 günlük erkek sıçan kontrol amacıyla kullanıldı. Sonuçta denek ve kontroller dokularda su histopatolojik bulgular izlendi. Akciğerlerde konjesyon, hemoraji, ileri dönemlerde peribronşiyal ve perialveoler fibrozis gelişimi; trakeada subepitelyal yangısal infiltrasyon ve fibrozis ile skuamöz metaplazi gözlemlendi; karaciğerde konjesyon, hemoraji odakları yanısıra lobüller ve kordonsal yapıda gittikçe bolutma ve hepatositlerde yaygın lipofuksin pigmenti birikimi ile sitoplazmik saydamlaşma böbreklerde konjesyon ve interstisyel küçük fibrozis odakları; pankreasda intrapankreatik ekzokrin duktus çevresinde fibrozis gelişimi ve lenfosit infiltrasyonu; testislerde maturasyon arresti; dalakta konjesyon ve hemoraji.

Anahtar Sözcükler: Sentetik tiner (1,1,1-trikloreten), sıçan, histopatoloji, akciğer, karaciğer, pankreas, trakea, böbrek, testis

Summary: Being one of the halogenated aliphatic hydrocarbons, 1,1,1-trichloroethane is widely used as a cleaner and solvent for grease. In recent years by smelling this volatile substance, children use it as a narcotic agent. In order to determine the histopathological effects of 1,1,1-trichloroethane to the development of rats, we used 3 groups of rats, each group consisting of 6 male rats of 10days old and exposed them to 2 ml 1,1,1-trichloroethane in 1 m³ glass chamber for 2 hours every day; exposure periods in the first, second and third group were 30, 60, 90 days respectively. Another group consisting of 6 male rats of 10 days old was used as control. At the end of previouslygiven periods the changes in the tissues taken from exposed group and control group were examined histopathologically. In the lungs congestion, hemorrhage, and in late periods peribronchial and perialveolar fibrosis were observed; in the trachea subepithelial inflammatory infiltration and fibrosis with squamous metaplasia were seen. In the liver beside congestion and foci of hemorrhage, the arthitecluter of lobules and cords were totally disturbed; in hepatocytes widespread accumulation of lipofuscin pigment with cytoplasmic clearing were seen. In kidneys there were congestion and small foci of interstitial fibrosis; in the pancreas we observed the development of fibrosis around intrapancreatic exocrine ducts and lymphocyte infiltration; there was arrest of maturation in testes and in the spleen congestion and hemorrhage were observed.

Key Words: 1,1,1-trichloroethane, rat, histopathology, lung liver, ancreas, trachea, kidney, testes

P12

GANGLIOGLIOMLAR

Gangliogliomas

Sedat Çağlı, Nezih Oktar, Eren Demirtaş, Nurcan Özdamar, Mehmet Zileli, Kazım Öner, İzzet Övül, Saffet Mutluer

Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Nörolojik Cerrahi ve Patoloji Anabilim Dalı

Ege University, Faculty of Medicine, Departments of Neurological and Pathology, 35 100, Bornova-İzmir

Özet: Gangliogliomlar ilk kez Courville tarafından 1930 yılında tanımlanan MSS'nin az görülen tümörlerindedir. Erişkinlerin % 0.2-1,3, pediyatrik MSS tümörlerin ise % 0.4 ile % 7.6'sını oluşturur. Büyük sinir hücreleri ve glial hücrelerden kaynak alırlar. Astrositik komponenti ağırlık kazanmayan türleri gangliositom olarak adlandırılır. Anaplastik türlerinde glial hücre komponenti anaplastik değişiklik gösterir. Ganglion hücrelerinin tanısı sinaptofizin boyası ile immün dokukimyasal olarak konur. Lenfositleri andıran koyu çekirdekli küçük hücreler ve kalsosferitler sık olarak damar çevresinde yer alır. Glial komponent belirgin olarak neoplastik ise gangliogliom (GG) tanısı alır. Klinikte epileptik nöbetler, hipotalamik endokrin bozukluklar ve beyin sapı tutuluğu en sık görülen bulgulardır. MRG tetkiki tümörü tanımlamada BT'ye göre daha üstün olarak; genellikle T1'de hipointens, 2'de hiperintens görünümündedir. Cerrahi sağaltım daha yatkındırlar ve bu nedenle de prognozları daha iyidir. Subtotal olarak çıkarılmış GG progresyon gösterdiğinde ya da astrositik komponentinin anaplastik özellik gösterdiği durumlarda radyasyon uygulanması önerilir. Tümü kliniğimizde opere edilmiş biri pediyatrik yaş grubunda, ikisi anaplastik, immün doku kimyasal olarak doğrulanmış, total 8 gangliogliom olgusu topluca sunulmakta ve kaynakların eşitliğinde sağltım protokolü tartışılmaktadır.

Anahtar Sözcükler: Gangliogliom, santral sinir sistemi, immün dokukimya

Summary: Gangliogliomas (GG) are rare tumors of CNS, first described by Courville in 1930. Occur most frequently in children and young adults. Gangliogliomas contain neoplastic glia as well as neoplastic ganglion cells. In contrast; gangliocytomas are composed of neoplastic variants of mature neurons; accompanying astrocytes may be normal or reactive but are not neoplastic. In anaplastic gangliogliomas, the glia, but not the ganglion cells, shows anaplastic changes. Ganglion cells stain for synaptophysin on immunohistochemistry, which confirms the diagnosis in difficult cases. Small cells with dark nuclei that resemble lymphocytes and calcospherites are often found close to blood vessels. If the glial component is prominent and neoplastic, the tumor is a ganglioglioma. Seizures, hypothalamic endocrine dysfunction, and disruption of brain stem motor tracts are the most common findings. Magnetic resonance imaging is the modality of choice and usually shows a well-circumscribed, cystlike mass that is hypointense with T1-weighting and hyperintense with T2-weighting. Patients are treated with excision. The discrete, pseudoencapsulated configuration of the tumor sometimes permits total resection. Usually, however, only subtotal resection is possible. Even when the tumor is incompletely removed, radiation therapy for nonanaplastic lesions is not justified. If anaplastic histological features are observed or if rapid regrowth occurs, adjuvant therapy should be administered. All operated in our institution whom one in pediatric age group, two malignant type of a total of 8 ganglioglioma cases which were all verified with immunohistochemistry studies are presented with their adjuvant therapies on a special discussion concerning their management protocols.

Key Words: Ganglioglioma, central nervous system, immunohistochemistry

P13 TİROİD NODÜLLERİNDE HİSTOPATOLOJİ İLE İNCE İĞNE ASPİRASYONUNUN KORELASYONU

Correlation of Thyroid Histopathology with Fine Needle Aspiration of Thyroid Nodules

Hasan Üstün¹, Melek Üstün², Nadir Paksoy³, Mustafa Kemal Balcı⁴, Hasan Altunbaş⁴, Ümit Karayalçın⁴

¹ Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi, Hematoloji-Onkoloji Bilim Dalı

² Atatürk Eğitim Hasanesi Patoloji Anabilim Dalı ³ Kocaeli Üniversitesi Tıp Fakültesi Patoloji Anabilim Dalı

⁴ Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi Endokrinoloji Bilim Dalı

Özet: Bu çalışmanın amacı operasyon öncesi yapılan sitolojinin tiroidin benign ve malign nodüllerini ayırmadaki rolü ve kullanımını TİİAB değerlendirmektir. Bu çalışmada retrospektif olarak 66 nodülün operasyon öncesi sitolojilerini histopatolojik tanıları ile karşılaştırdık. Deneyimli ellerde kanseri belirlemede ortalama duyarlık (sensitivite) % 90-95 ve özgüllük (spesifite) % 65-75'tir. Bu çalışmada bu oranları sırasıyla % 62.5 ve % 100 olarak bulundu. Sonuç olarak, operasyon öncesi TİİAB yolu ile sitolojik inceleme tiroidin benign ve malign nodülerini ayırmada yardımcı olmaktadır.

Anahtar Sözcükler: Tiroid nodülü, TİİAB

Summary: The aim of this study is to evaluate the role and utility of preoperative cytology in differentiating between benign and malignant nodules of the thyroid. We retrospectively reviewed and compared the preoperative FNAB cytologies with histopathologic diagnoses of 66 nodules. In experienced hands, the average sensitivity for cancer detection is 90 to 95 % and its specificity 65 to 75 %. In our study these are 62.5 % and 100 % respectively. In conclusion, preoperative FNAB cytologic examination can help to discriminate benign and malignant nodules of thyroid.

Key Words: Thyroid nodule, FNAB

P14 SÜREKLİ AYAKTAN PERİTON DİYALİZLİ (SAPD) HASTALARDA SERUM ALBUMİN DÜZEYİ İLE KATETER ÇIKIŞ YERİ ENFEKSİYONU ARASINDAKİ İLİŞKİ

The Relationship Between Serum Albumin Level and Exit Site Infection in Continuous Ambulatory Peritoneal Dialysis (CAPD) Patients

Hasan Üstün¹, H. Bozcuk², S. Akça³, F. Ersoy⁴

¹ Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi, Hematoloji-Onkoloji Bilim Dalı

² Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi Medikal Onkoloji Bölümü ³ Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi, Acil Servis

⁴ Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi Nefroloji Bilim Dalı

Özet: Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi Nefroloji Bilim Dalı'nda izlenmekte olan 46 hastada gelişmiş olan 56 kateter çıkış yeri enfeksiyonu retrospektif olarak incelendi. Hastaların dosyalarından kateter çıkış yeri enfeksiyonu (ÇYE) günü ve bu dönemde ölçülmüş olan serum albumin, trigliserid ve total kolesterol düzeyleri yazıldı. Hastaların 21'inde 1 kez, 4'ünde 2 kez, 4'ünde 3 kez, 1'inde 4 kez ve 2'sinde 5 kez olmak üzere toplam 55 ÇYE saptandı. Sık ÇYE (3'den fazla) geçirilmiş olan 7 hastanın ve ÇYE geçirmemiş olan 14 hastanın serum albumin, trigliserid ve total kolesterol düzeyleri karşılaştırıldı. İki küme arasında serum trgliserid ve total kolesterol düzeyleri arasında fark bulunmazken, sık ÇYE geçiren total serum albumin düzeyi ÇYE geçirmemiş olanlara göre anlamlı olarak düşük serum ($p=0.022$). SAPD'li hastalarda diyalizat ile albumin kaybı olmaktadır. Bu çalışmada albuminin yerine konulmasının önemi bir kez daha vurgulanmıştır.

Anahtar Sözcükler: sürekli ayaktan periton diyalizi, albumin, kateter çıkış yeri enfeksiyonu

Summary: Fifty five exit site infection (ESI) in 46 patients followed in Akdeniz University Medical Faculty Nephrology Department examined retrospectively. The dates of exit site infections and measured serum albumin, triglyceride and total cholesterol levels at the same period were recorded from patient's files. Totally 55 periods of ESI were established in patients which include 1 time in 21, 4 times in 2, 3 times in 4, 4 times in one and 5 times in 2 of patients. Serum albumin, triglyceride and total cholesterol levels were compared in 7 patients with high frequent ESI (more than 3 episodes) and 14 patients with no episode of ESI. In spite of no difference was found between two groups according to serum triglyceride and total cholesterol levels, significantly lower serum albumin level was found compared to patients with no episodes of ESI ($p=0.022$). Albumin lose occur by dialysate in CAPD patients. In this study albumin replacement has been pointed out one more times.

Key Words: Continuous ambulatory peritoneal dialysis, albumin, exit site infection

P15 CİSPLATİN DIŞI KEMOTERAPİ UYGULANAN KANSER HASTALARINDA MİTOKLOPRAMİD VE ONDANSETRONUN ANTIEMETİK ETKİNLİKLERİNİN KARŐILAŐTIRILMASI

Comparision of Antiemetic Effectiveness of Metoclopramide and Ondansetron in Cancer Patients Applied Noncisplatin Chemotherapy

Hasan Üstün¹, H. Bozcuk², M. Üstün³, B. Savaş²

¹ Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi, Hematoloji-Onkoloji Bilim Dalı

² Akdeniz Üniversitesi Tıp Fakültesi Medikal Onkoloji Bölümü ³ Atatürk Eğitim Hastanesi Patoloji Bölümü

Özet: Bulantı ve kusma kanser kemoterapisine sıklıkla eşlik eder ve hastayırahatsız eden en sıkıntılı semptomlardandır. Metoklopramid ve ondansetron kemoterapiye bağlı gelişen bulantı ve kusmaların önlenmesinde ve tedavi sağaltımında kullanılmaktadır. Bu çalışmanın amacı cisplatin dışı kanser kemoterapisi rejimlerinde metoklopramid ve ondansetronun antiemetik etkilerinin karşılaştırılmasıdır. Çalışmaya alınan hastaların tanıları ve parantez içinde sayıları akciğer kanseri (2), kolorektal kanser (5), meme kanseri (6), pankreas kanseri (1), mesane kanseri (1), kolanjio karsinom (2), timik karsinom (2), yumuŐak doku sarkomu (4) Őelindeydi. Çalışma çapraz-karşılaştırılmalı olarak planlandı. Hastalara kemoterapi başlangıcından 30 dakika önce random olarak metoklopramid 50 mg IV ya da ondansetron 8 mg IV verildi. Metoklopramid ve ondansetronun etkinliği DSÖ derecelendirme skalasına göre değerlendirildi. Bu çalışmada 45 metoklopramid ve 45 ondansetron kemoterapi türü değerlendirildi. Ondansetronun antiemetik etkinliği metoklopramide göre anlamlı olarak yüksek bulundu (p=0.037). Bazı çalışmalarda cisplatin dışı kemoterapi alan hastalarda metoklopramid ve ondansetronun antiemetik etkinliğinin aynı olduğu bildirilmektedir. Bu nedenle bu konuda daha ileri çalışmalara gereksinim vardır.

Anahtar sözcük: Kemoterapi, metoklopramid, ondansetron

Summary: Nausea and vomiting are the most common and distressing adverse effects of cancer chemotherapy. Metoclopramide and ondansetron are used in the prophylaxis and treatment of chemotherapy induced emesis. The purpose of this study is to compare antiemetic effect of metoclopramide and ondansetron in non-cisplatin chemotherapy regimens. Patients diagnoses and numbers in paranthesis were lung cancer (2), colorectal cancer (5), breast carcinoma (6), bladder carcinoma (1), cholangiocarcinoma (2), thymic carcinoma (2) and soft tissue sarcoma. The study was designed as cross-over. either metoclopramide, 50 mg IV or ondansetron, 8 mg IV route were randomly applied to the patients 30 minutes before chemotherapy. effectiveness of metoclopramide and ondansetron were assessed according to WHO grade scale. In this study 45 courses of metoclopramide and 45 courses of ondansetron were assessed. As a result significant antiemetic effectiveness superiority of ondansetron was found (p=0.037). Some studies reports antiemetic effect of metoclopramide and ondansetron in non-cisplatin chemotherapy regimens as equal. Thats why we need further studies in this area.

Key words: Chemotherapy, metoclopramide, ondansetron